

پوستر برای فردا: آزادی جابجایی
فراخوان ارسال آثار: ۲۰ اسفند ۹۵ تا ۱۹ تیر ۹۶

در چکیده موضوع سال گذشته، درباره جهانی سخن گفتیم که در آن مفهوم مرزها رفته رفته کمرنگ تر می شود. هم اکنون، بیش از هر زمانی، ما همه یک پیکریم. فارغ از آنکه کجا زندگی می کنیم، همگی به یک اندازه در مواجهه با جنگ یا فجایع زیست محیطی ناتوانیم.

ما هنوز هم بر این باوریم، اندوهبار آنکه غالب رای دهندگان در دنیای غرب به بسته شدن مرزها و کشیدن دیوارها رای داده اند تا خارجی ها را بیرون نگه دارند. کلامی وزین لیکن خشونت بار، از جنس ترس و نفرت، بدور مردمانی برافراشته شده که به دلیل مسایلی که فراتر از کنترلشان است مجبور به فرار از خانه هایشان شده اند. در مواجهه با جنگ، سرکوب و ظلم و ستم سیاسی، این مردم نیز همان کاری را می کنند که همه ما انجام می دهیم: رفتن به جایی دیگر به امید یافتن امنیت. با این حال به جای خوش آمد شنیدن، مجبور به انتظار در کمپ پناهجویان می شوند یا به سادگی بازگردانده خواهند شد. آن ها که پناه می یابند نیز اغلب به اتهام جسارت در پانهادن «بدانجا»، مورد آزار جسمی و کلامی قرار می گیرند. (و اغلب آن عده که پناه جسته اند در میان مردمان جامعه جدید همچون بیگانه ای مطرود مورد بازخواست انتخاب جسارت بارانه خویش قرار می گیرند.) که این مساله با هر معیاری همچون امنیت یا دموکراسی پذیرفته نیست.

مستقل از تمام ارزش های انسانی، بستن مرزهایتان بروی سایر جهان نیز بسیار احمقانه است. همانطور که شرکت هایی مانند گوگل با فراخواندن کارکنان خارجی خود به آمریکا، نشان دادند که برجسته ترین و بهترین افراد الزاما از مردمان کشور شما نیستند.

در طول تاریخ، مهاجران کشور تازه خود را با دانش، سنت ها و فرهنگهایشان غنی ساخته اند. هیچ موردی را در دستاوردهای نوع بشر نمی توان یافت که نفعی از بیرون نبرده باشد. اگر به تمرکز به سمت درون ادامه دهیم و راه بر کشورهای دیگر ببندیم، بجای پیشرفت، پسرفت خواهیم کرد. مساله این است: کشور «دیگر»ی در کار نیست، همگی، ما هستیم: مردان و زنانی که در جایی از جهان، جز زادگاه هموعانمان به دنیا آمده ایم.

تظاهرات علیه ممنوعیت هایی که ترامپ برای سفر وضع کرد، قدرت پوسترها و شعارنوشته ها را به عنوان کانون اعتراض ها به نمایش گذاشت: اکنون این ماییم که می خواهیم مبارزه را بدست بگیریم.

سازمان عفو بین الملل در وب سایت خود اعلام نموده: «تاریخ قضاوت خواهد کرد که ما چگونه از پس سخت ترین بحران های زمان خود برآمدم. این فرصت ماست تا از چیزهایی دفاع کنیم که ما را به عنوان نوع انسان با یکدیگر متحد می سازد و روی برگردانیم از این که ترس و تعصب بر ما پیروز شوند.»

این حقیقت دارد و نباید اجازه دهیم این فرصت از دست برود. از نخستین موضوع «پوستر برای فردا» همواره گفته ایم که ما در کنار هم قویتر هستیم. حال زمان آن فرارسیده تا میزان آگاهی بر این حق انسانی را بالا ببریم: آزادی جابجایی به کشوری جدید در جستجوی مکانی امن تر برای زندگی.

پیام:

مردمان ملیت های مختلف به دنیا رنگ، تنوع و زندگی می بخشند. اگر مرزها ببندیم و دیوارها بسازیم تا «بیرون» نگاهشان داریم، تنها به تاریکی فرو خواهیم رفت.

تماس